

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ТЪРНОВО

Излиза два пъти седмично

Год. X, бр. 66 (484)

Търново, 18 август 1954 г.

Отд. бр. 20 ст.

ВЪЛКО ЧЕРВЕНКОВ

Героичното минало на народа

школа за комунистическо възпитание

Славна и героична е историята на нашия народ. В нея са записани и светят с неугасващ пламък имената на хиляди герои, отдали своя свиден живот за делото на свободата на труда и за българския народ. Въдновява се чуждият героизъм в нашата история, който в Лайпциг от обвиняем се превърна в суров обвинител на разбойнически фашизъм.

Българският народ, младежите и пионерите се учат и възпитават от примера на възрожденеца Отец Паисий, от подвига на апостола на свободата Васил Левски и поета-революционер Христо Ботев, от безстрашието на Каблешков и Бенковски и много други борци за национална свобода.

Търновският окръг е особено богат с исторически събития и паметници свързани със славното минало на народа ни. В него живя и се бори срещу феодализма потисничеството смелителен народен вожд Иванко. Паметни са делата на Велчо Дамджията, капитан дядо Никола, Ангел Къчев, Бачо Киро и поп Харитон, Георги Измиряев, Цанко Дюстобанов, Тотю Иванов, Стефан Петев и много други. Издигнатите в тяхна чест паметници говорят за борбата на народа срещу турското робство, за самоотверженото участие на населението от окръга в Априлското въстание, за любовта и признателността на трудещите се към подвига на загиналите.

Множеството паметници и братски могили в Габровско, Еленско, Търновско и другите окръзи на окръга са израз на вечна признателност към братския руски народ, който проля своята кръв за освобождаването от турския деспотизъм.

В годините на фашистката мракобесия в Родина израсна цяло поколение герои, чиито имена ще останат като символ на най-възвишена и предана любов към родина. Образите на Йорданка Чанкова, Александър Димитров (Сашо), Малчика, на героите от Балванската и Стражишката битки и много други живеят и вечно ще живеят в сърцето на всеки патриот.

Партизанското движение, като героична проява на дългогодишната тежка борба, която води българският народ, за събаряне на фашистката диктатура, изпълва с любов сърцата и предизвиква възхищение, както на съвременниците, така и на подрастващите поколения. От примера на загиналите и живи партизани народната младеж се възпитава на мъжество и твърдост, в безкористна и предана любов към Родина и народа.

Героичните борби на Габровско—Севлиево и Горнооряховско—Партизански отреди показват активно участие на трудещите се от нашия окръг във величавата борба, която целият трудещ се народ води под ръководството на славната Комунистическа партия срещу фашисткото мракобесие.

Образите на загиналите партизани в Балванската битка, в битката при Стражишката гора и другите, светлите образи на д-р Върбан Генчев, Христо Козлев, Георги Генчев, Евтим Апостолов, Стоян Бъчваров, Мискина, най-младия партизанин Митко Палаузов и други, въдновяват подрастващото поколение и

всички трудещи се във вяроност и преданост към Родината за трудови подвизи, за изпълнение на набедазаните задачи от Шестия конгрес на героичната Партия.

Непрекъснато се разраства движението в нашия окръг за изучаване родния край, героичното минало на нашия народ.

С изключителен интерес в продължение на цяла година се готвих пионерите от Търновски окръг за своя окръжен сбор, който се проведе на мястото на героичната Балванска битка, най-славната страница в историята на партизанското движение на окръга.

Над 6,300 пионери от всички краища на окръга изминаха десетки километри по стъпките на партизаните, събраха и разучиха ценни материали по стъпките на героичното минало, за своя роден край.

Незабравима се остане срещата на пионерите от с. Ловнидол, Севлиево с дядо Велчо, бащата на командира на Габровско—Севлиево партизански отряд д-р. Иван Райков. Паметни ще останат срещите на редица пионерски групи с баба Съба Енева, майка на 4 загинали в борбата против фашизма герои, срещата с бащата на Митко Палаузов, с майката на Христо Кърпачев и много други.

Неуважващи за цял живот ще останат спомените на 6,300 пионери от срещите им с командира на Габровско—Севлиево партизански отряд д-р. Иван Райков, с командира на отряда в Балванската битка — Цанко Ганев (Бончук), с останалите живи участници от тази битка Пенчо Карапанев, Магда Гинова, Русана Палаузова и други.

Нищо не е в състояние да изличи от сърцата на участниците това, което те научава, видяха и разказаха за своя роден край. Изучаването на героичното минало на нашия народ ги въдновява за още по-упорит труд, всеотдайна любов и пожертвователност за доброто на нашата скъпа социалистическа Родина.

В дните пред 10 годишнината от славното Деветосептемврийско въстание народноантифашистко въстание, трудещите се от Търновски окръг работят с удвоени сили за изпълнение на всички планове и за достойна среща в деня на славната годишнина — Девети септември.

Бурният подем в социалистическото развитие на своята Родина, големите успехи в промишлеността, селското стопанство и културата, придобивките за десетте победи години те свързват с героичните борби на Българската комунистическа партия, която повече от половин век води нашия народ към светъл и щастлив живот.

Героичното минало на нашия народ е неизчерпаем източник на сила, на творческо въдновяване. То е школа за комунистическото и патриотическо възпитание.

Неизмеримата любов, безграничната преданост и несекрушимата вяра, която трудещите се питат към партията на Димитър Благоев и Георги Димитров произтичат от героичното минало на народа ни.

Дълг на всеки от нас е да го познаваме, да го ценим да го пазим и обогатяваме.

НА ОКРЪЖНИЯ ПИОНЕРСКИ СБОР

„ИЗУЧАВАЙ МИНАЛОТО НА РОДНИЯ КРАЙ!“

Вечна и неуважваща слава на падналите за народна свобода

(Слово на д-р. Иван Райков, командир на Габровско—Севлиево партизански отряд, произнесено при откриването на Окръжния пионерски сбор на 14 август 1954 г. вечерта)

Драги пионери и пионерки от Търновски окръг, скъпа наша Димитровска смяна,

Разрешете да Ви приветствувам от името на останалите живи партизани и партизанки от партизанските отреди и чети в Търновски окръг.

Вашият почин да изучите героичното дело на нашите славни партизани и партизанки, които отдаваха всички свои сили, целия свой живот, своята кръв за освобождаването на нашия народ от фашизма, е почин похвален, високо патриотичен. Той показва колко Вие обичате нашата мила Татковина и как тачите паметта на падналите за свободата нейни чала.

Изминали десетки километри в няколко дневен поход към мястото на славната Балванска битка, Вас Ви въдновява полувитът на партизаните, подвигът на нашия най-малък партизанин — Митко Палаузов.

Мили пионери,

Ние, живите партизани, които присъствуваме на Вашия Окръжен сбор, извършваме много се възнуваме в този тържествен момент.

Десет години минаха откакто с помощта на братската Съветска армия — освободителка ние сринахме черното фашистко робство. Десет години свободен живот и ето нашите отреди на свободата и социализма станаха необхватно големи. Целият народ е застанал на стража, работи и се бори за това наше велико, героично дело, за което загинаха десетки и стотици хиляди български народни синове, за което загина и нашият Митко Палаузов.

Митко беше първият пионер—партизанин, а ето зад него тук са 6,300, в окръга са над 36,000 пионери.

Нима може някой с шепка кал сълзено да затуми, нима някой наш враг с клевети нашето социалистическо сълзено ще потули?

Не! — Само умопобърканите хора могат да си мислят, че се спрат нашето велико, огромно колело на социализма и комунизма.

Да, малко бяхме, партизаните, в 1941 г., когато немските фашисти нападнаха великата страна на Ленин и Сталин, но с нас бе и целият трудещ се народ. До 9. IX. 1944 г. ние станяхме десетки хиляди.

По призива на Партията, на нашия учител и вожд Георги Димитров ние бързо се умножаваме. През 1942 г. ние вече създохме нашия бойни партизански чети и началото на нашите отреди в Габровско, Севлиево, Горнооряховско и другите.

Тежко беше борбата. Нямаше достатъчно оръжие. Трудно бяхме храна. Но това не ни отчайваше. Нашата вяра в победата беше голяма. Народът ни обдаряваше, организираше и той ни поддържаше с храна, с квартири и даваше скъпото оръжие на партизаните.

А победите на Червената армия при Сталинград, Курск и Орел, при Москва и Ленинград ни даваха нови сили в борбата.

Тежки бяха зимните месеци. Партизаните от отряда спяха на снега, обучаваха се на бойно майсторство и политически се

подготвяха. За тях нямаше непреодолими трудности. Те дадоха клетва пред народа, че ще се борят с всички сили срещу омарания фашистки враг, че няма да изменят на своя народ, на Отечествония фронт.

Такава клетва положи нашият отряд в Балкана. Вие вече сигурно знаете, че това стана на 6. I. 1944 г. в хижа „Узана“. Своята клетва ние утвърдихме. Водемме няколко тежки битки през зимата: при с. Химитли на 2. XII. 1943 г.; на в. „Бузлуджа“ на 25. I. 1944 г. точно там, где се сражавал и загинал Халим Димитър в бой срещу турците; на 1. II. 1944 г. близо до Бузлуджа; на 9. III. в „Равна гора“; на 28 и 29 март Балванската битка и редица още схватки с врага.

Нашият партизански отряд, в състава на който влизаша заклени и борбата работници, селяни, младежи и девойки, във всички боеве излизаше победител.

При Химитли бяхме блокирани. Хвърляните срещу нас лъвови роти след 1 час сражение, след като ранява командира ни, се разбягаха. Там ранява Младен от Букурово, Севлиево (сега с. Младен). Ние пробихме блокадата през нощта и се изтеглихме.

На Бузлуджа на 25. I. след около един час сражение, в което убихме 1 и раняваме двама фашистки жандармеристи, останалите се разбягаха. Ние дадохме трима убити. Сега моляте ни търсеха след това. Големи войскови части, полиция и жандармерия тързяха да ни търсят на другия ден по следите на снега, но ние слязохме близо до с. Стоевци — Тревненско и така се бяхме маскирали, че не ни откриха.

Пак се въвлягахме в Балкана. На 1. II. отново бяхме в битка срещу въоръжената полиция с картечници и автомати, а ние нямаше автоматично оръжие. Разбихме ги. Един убихме, а друг раняваме, който след това умря. Разбягаха се като погонени пилоти от Кръшево. От отряда ранява д-р. Славчо Иван Димитров от Ястреб.

Успешно се изтеглихме близо край с. Химитли — Казанлъшко — на м. „Казанлък“. На 9 март се наложи нова битка поради предателство на някой гад. Започнахме битката и веднага се изтеглихме към билото на Балкана, далеч от селата и от Казанлък, от където жандармеристите и полиците можаха да получат подкрепа. Те бяха три пъти повече от нас, но аздрата ги набахме в „Равна гора“. От близо ги стреляхме и верно се целяхме. Врагът даде 12 убити и 4 ранени. След като паднаха убити един офицер и един подофицер, другите се разбягаха. Ние не дадохме жертви, нито ранени. Отредът се изтегли за една нощ до Габрово, а след това към Севлиево — с. Малковче (сега Бура) и после към Крушево.

На 28. III. ние се наложи Балванската битка. Тя беше тежка от всички битки, които е водил нашият отряд. Срещу 39 партизани врагът хвърли повече от 4,000 полиции, войска, жандармерия. Един срещу сто, но ние се справихме и победихме. Единнадесет другари загинаха в боевете, 2-ма бяха пленени и после разстреляни.

След битката загина д-р. Захари Георгиев от инфекция на измръзналите му крака. Митко Палаузов, с неговата майка и още двама другари бяха открити в Балкана и разстреляни. Де-

сет наши прекрасни ятаци от Крушево също бяха разстреляни на 29 март.

На всички тях вечна и неуважваща слава! С останалите живи и дошлите след това партизани проведохме още много акции. Завсегашме села и общини, горяхме архивите ни, вземахме оръжията. Винаги народа на борба срещу фашистката власт и немските окупатори. Укрепвахме силите на Отечествония фронт.

На 8 срещу 9 септември 1944 г. с въоръжено въстание освободихме Габрово от фашистите, взехме властта. Разстреляхме кметовете в много села на Севлиево околия и установихме властта на Отечествония фронт.

Всепародното въоръжено въстание, подпомаганото от настъпващата наша освободителка — Съветската армия, победи на 9. IX. 1944 година.

Ето 10 години ние сме вече свободни.

Песен за свобода, пее днес народът.

Песен за щастие, за радост, за светъл и щастлив живот, песен за социализма, пее нашите пионери, пее нашата младеж.

По фабрики и заводи, по родните поля и нивите блядаж, пее хилядите възрастници творци възлюбени от делото на партизаните, на ятаци-помагачи и борци за свобода. Всички пее и благодарител на нашия освободител и покровител — великия Съветски съюз, на неговата доблестна армия — освободителка.

Те пее за мирния съзидателен труд, пее за дружбата между народите начело със съветските народи.

Пее за мира, за великото щастие на народите, на младежите от цял свят, когато на земята няма да има фашисти и капиталисти — подлавачи на война.

Пее, драги пионери, пее, дебри и балкани, че, както предказа Вапцаров „Животът ще дойде по-хубав от песен, по-хубав от пролетен ден!“

За този хубав слънчев ден, за този велик празник на младостта — за социализма, за щастие, за мир и мир, мили пионери, не са достатъчни само песните, а с песните — труда и в труда — песен. С песните учение и в учението успех. Любов към нашата млада Димитровска татковина и жар в младежкото сърце да я пазим от зли врагове.

Любов вечна и неизменна към нашите освободители, към родината на Ленин и Сталин!

Братство и дружба между народите, между младежите от цял свят, които се борят за свобода, за мир и щастие.

Това ни завещаха заклението в борбата най-свидни другари партизани и партизанки, незабравимите ятаци, нашите братя и сестри.

Това ни завеща нашият учител и вожд — Георги Димитров.

Напред с песни и труд, с труд и знание за делото на Димитров, за делото на Ленин и Сталин!

Напред — Ура! (Продължително „Ура!“ и ръкоплескания)

Незабравими августовски дни и вечери

Четиринадесети август. Новото ведруто донесе живот в пионерския лагерен град край с. Балван, Търновско. Неспирен поток от пионери със сияещи от щастие румени лица и гора от знамена се вие по криволичещата като змия път и се влива в палатките на лагера.

Малките пътешественици забавят знамената до своите палатки. Те грижливо изтупват околната и старателно ги разстилат. Оседла всички палатки са украсени.

Но ето в лагера пристигат и корейските пионери Че Сон Сун, Лин Сун Гъм, Ким Сон Ок, Ким Хи Он и Ким Хо За. Те са били на почивка в пионерския лагер в с. Гръбчево, Дряновско. Там са се сприятелили с Цветанка Митова, Мими Сергеева, Петър Пашев, Димитър Коларов и с още много пионери. Сега бързо се сприятеляват с много още пионери и пионерки.

Първата група на пътешествениците групи след раздялата на палатките е да поднесат направения през време на похода венец от живи полски цветя пред паметната плоча на загиналите в епичната Балванска битка.

Вечерта бавно се спуска над бръмчаният от весел пионерски глъч лагерен град. Полунохна тих хладен ветрец. Спиренят до лага артегат забоботен. Ярка електрическа светлина освети грижливо украсената острела и портрети на загиналите народни партизани в Балванската битка Стоян Иванов Бъчваров (Митко), Пенко Илиев (Лазар), Иван Любков (Страхи), Димитър Палаузов (Митко) и други.

Пионерите се събуждат и отпавят към хилядите, тук са над 6,300 пионери и хиляди народ от околните села и градове. Всички насочват погледите към трибуната, където са застанали д-р. Иван Райков, командир на Габровско—Севлиево партизански отряд, Димитър Стойков, секретар на Окръжния комитет на Партията и политкомисар на Г. Оряховския партизански отряд, д-р. Пенчо Карапанев, много живи партизани от Габровско—Севлиево отряд, родители на загинали и борбините ятаци. Тук е и майката на партизанина поет Христо Кърпачев.

Команда. Металлически ек на филмните огласи околността. Настъпва тишина. Пред микрофона застана председателит на окръжния пионерски сбор поетът Гочо Маринов.

— За откриване на окръжния пионерски сбор, групи равнис! — прогърми неговата ясна и отсечена команда. — За рппорт, пригити се!

Зачув пререк. След това рппорт. Един след друг представителите на околните рппортуват. Налице са 6,300 пионери от Търновски окръг. Лицата само загиналите в борбата за народна свобода синове и дъщери на окръга.

Другарят Райков поздравя с пионерски поздрав пионерите. Те единогласно му отговориха, след което той живо и прочувствено говори за трудния, но

героичен път на отряда (Б. Р. Словото предаваме отделно).

Настъпва тържествена зоря. Група пионери запалиха голям лагерен огън.

Пътешествениците групи на дружината „Н. Илиев“ — с. Крушево, Севлиево и дружината „Васил Левски“ — с. Сливница, Г. Оряховско на път за Балван

Хилядното множество с триминуто мълчание на колени почете паметта на загиналите.

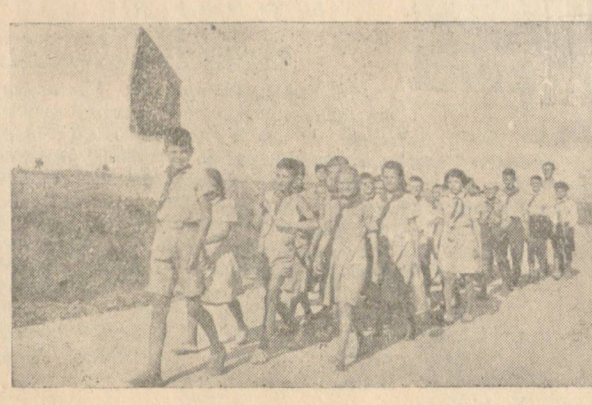
Пионерите пее в хор „Вий жертва паднахте в неравна борба“. Ясен пионерски глас чете клетвата на народните партизани. Друг глас бавно, но майките започна да произнася имената и кратки биографични данни за загиналите в Балванската битка.

Какви мигове! По лицата на живите партизани Цоньо Камберов (Бойко), Димитър Байкушев (Златко) се гъркуват сълзи. Просълзяват се и майките на загиналите. Това са сълзи, предизвикани от тъжен спомен за другарите, за свидните деца. Но това са сълзи и на радост, че жертвите не са отишли напразно, че делото е в здрави ръце, че нови хиляди борци стоят на страж за свободата, щастие и радост.

Военната музика засвири химна на Народна република България. Чу се

пукот. Небето бе обсиано от червени, бели и зелени ракети. Затряхаха картечници. Оръдейни гръмове разтръскаха баирите и припомниха за героичната

След закуската всички са пред естрадата. Пристигнаха са много от живите народни партизани от Габровско—Севлиево отряд.

бита по тия места.

Незабравима лунна августовска вечер. С каква радост си си спомнят пионерите за тия дни и вечери. Ще разправят на родителите си, на другарчетата си, на своите деца за всичко видено и чуто. С каква любов ще говорят те за срещите си с живите партизани, които след зарята след палатките им разказваха свои спомени и преживявания. Пионерите от Търновска околия ще помнят разказа на д-р. Иван Райков. Пионерите от Еленска околия слушаха с интерес д-р. Димитър Стойков, Дряновските пионери разказваха бащата на Митко Палаузов д-р. Трифон Палаузов.

С пресните спомените от героичното минало в лунната нощ пионерския лагерен град утихна.

Следващия ден — 15 август — донесе нови изненади.

На естрадата народният партизанин Трифон Палаузов увлекателно разказа случаи из живота на своя син, на любима на пионерите, най-малкия партизанин Митко Палаузов.

След разказа на д-р. Палаузов пионерите се срещаша отново с народните партизани, направиха си с тях снимки и заедно се отправиха към забавните кътчета: на приказките, на литературно творчество, на песните, танците, хумора и сатирата, кукления театър, изложбените палатки, физкультурна компания.

Народните певци от националната радиостанция „Христо Ботев“ — София Мита Стойчева, Ика Стоянова, Славка Георгиева, Лалка Павлова, Маша Белмустакова и Зорка Балджийска изпълняват с майсторство народни песни.

На цирковата площадка артистите Костя Кертков и Рашо Христов размишават със своето изкуство пионерите.

Пластичната акробатика, изпълнявана от артистката Бистра Кънева, лауреат на първото българско състезание за майстори на естрадното изкуство, предизвиква възхищение сред хилядите публика.

Вечерта неусетно настъпва. Последна вечер на окръжния пионерски сбор. Всички пионери са пред естрадата. След проверката секретарят на Окръжния комитет на БКП д-р. Димитър Стойков поздравя пионерите от името на Партията. Между другото той подчерта:

„Както Георги Димитров завеща да отделим изключително грижа за нашето възпитание. Централният комитет на Българската комунистическа партия, народната ни власт не жалят сили и средства, за да бъде животът ви по-весел, по-интересен—строителство се посеща за вас прозирни и светли училища, пионерски дворови, уредват се почивни лагери и се прави всичко необходимо за вашето комунистическо възпитание.“

Окото ви поздравявам от името на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия, аз най-сърдечно ви пожелавам да се учите неуменно от вашите другарчета — съветските пионери и като тях с чест да носите достойното име — Димитровски пионери!

След това секретарят на редношколицата и учачи при Окр. комитет на ДСНМ д-р. М. Величкова съобщава наградите за най-добрите пътешествени групи. На първо място е пътешествениката група от с. Кормяно, Севлиево, която се награждава с портрета на Митко Палаузов и разходка с рейс до Младешкия проход. Второ е групата от с. Горско Сливово, Павликениско, която получава портрет на Параскева Енева (Соня) и разходка с рейс до язовир „Ал. Стамболийски“, трето — пътешествена група от с. Крушево, Севлиево, следвана от пътешествениката група от с. Долна Оряховица, Г. Оряховско и други.

Отново лунна буйният лагерен огън и под продължителното „ура“ червено знаме на лагера беше свалено. Окръжният пионерски сбор е закрит.

По стърнищата, където преди десет години е кипяла жестока битка, сега под звуците на музиката се извива кръшния пионерски хора.

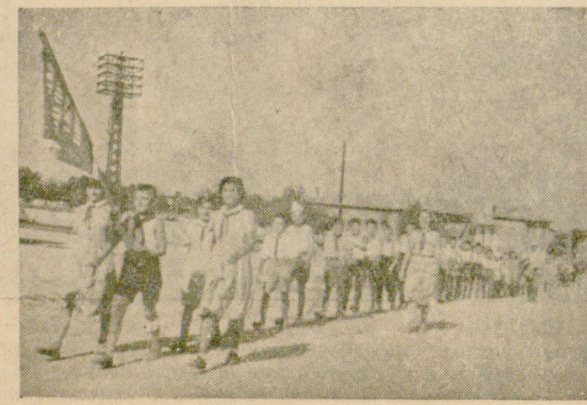
На другия ден още в 5 часа сутринта дългите походни колонии се прогочиха и отправиха към всички краища на родния окръг.

Младите, туптият от любов към Родната сърца на пионерите, отнесоха със себе си пламъка на героите от Балван, светли и скъпи спомени, които ще им помагат за твърдост да преодолеват трудностите, упорито да се учат, да станат смели строители и защитници на скъпата Татковина.

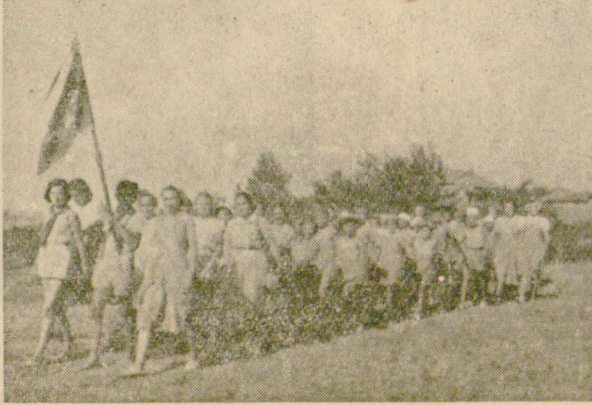
Ив. Д. Вачев

Изглед от лагера на пионерите „край“ с. Балван, Търновско в навечерието на окръжния пионерски сбор

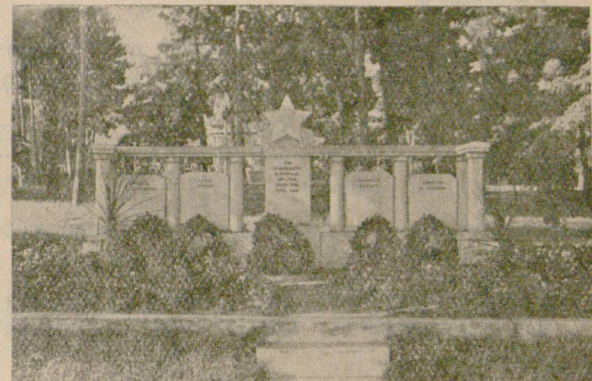
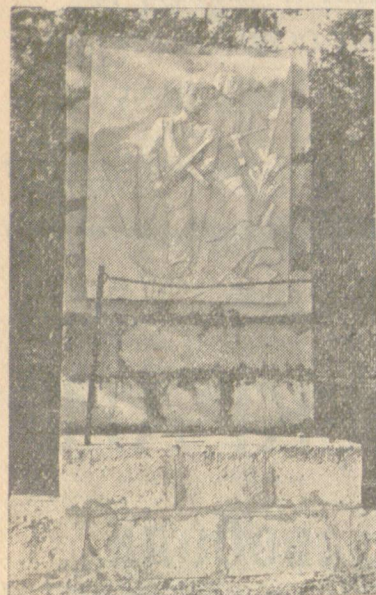
Пътешествениците групи на дружината „Млада гвардия“ от с. Лесичери, Павликениско и на дружината „Георги Измиряев“ от Първо средно смесено училище в Г. Оряховица

Колко сили бликат днес в гърдите ми,
колко бурно сърцето тупти! —
Младост моя, с устрем на орлица
с огнени крила ти полети!

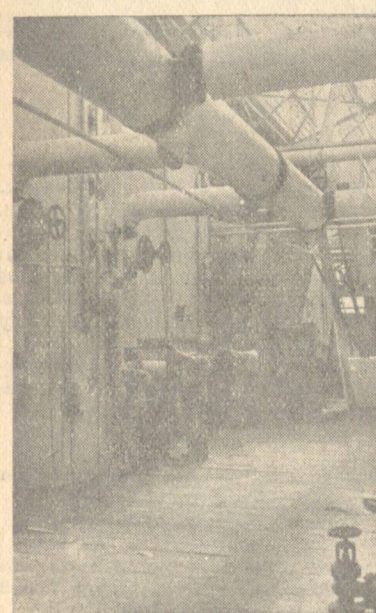
Теб, о младост, не смути куршума,
ни бесило, вериги, зандан, —
в гърдите ми огъна на бунта
днес пламти със по-стихнен плам!

Хр. Козлев („Младост“)

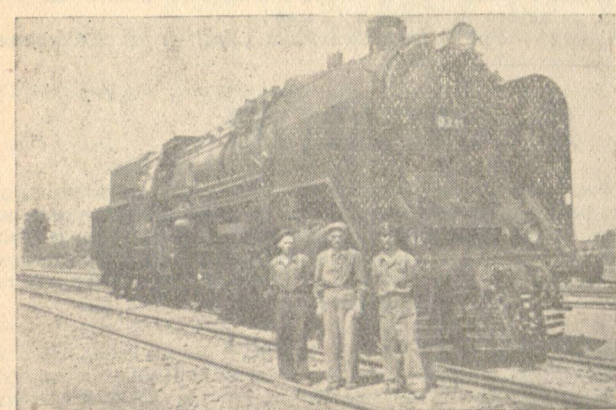

В борбата за щастлив и заможен живот Г. Оряховска околия даде своите жертви
между които (от ляво на дясно) Панайот Цанков, Христо Козлев, Хараламби Стоянов, Димитър Дюлгеров и Киро Конаров.
Вечна слава на всички борци от Г. Оряховска околия, паднали в борбата за освобождението на Родината, за радостните и щастливи дни,
в които днеска живеем!

Отминаха 10 години от мрачните робски времена. За тия времена напомнят на народа героичните места, обляни с кръвта на верни синове народни, паднали в борбата за свобода. Едно от тия места в Г. Оряховска околия е Тасладжа, където през 1944 г. Г. Оряховският партизански отряд води героично сражение с фашистките орди.

Героичните дела на народните борци, чиято памет трудоците се от околията свето пазят, мобилизират към героичен труд. Само за десет години Захарните заводи, които сега са държавни, увеличиха годишното производство на захар три пъти, на спирт шест пъти и на захарни изделия десет пъти в сравнение с 1944 г.

Големи са успехите на ж. п. транспорт. През второто тримесечие на 1954 година колективът на ж. п. гара Горна Оряховица стана национален първенец. Славните горнооряховски железничари усвоиха тежкото товарино, летностното, лунинското движение и ежедневно вояват за нови победи в социалистическото стопанство.

Преобразява се селското стопанство. Славата на горнооряховските градинари нараства. Ранният зеленчук, произведен в Джулюница, Козарево, Крушево и другите горнооряховски села намира добър прием в цялата страна. Кооператорите и частните земеделски стопани в околията водят упорита борба за високи добиви.

В борбата за високи добиви и висока продуктивност държавата подпомага селското стопанство в Г. Оряховска околия с двете МТС, които разполагат със 169 трактора (към 15 к. с.), 20 комбайна и много други машини. 54 на сто от селскостопанския труд е вече механизирован.

Десет победни години

Девотсептемвриското въоръжено народно антифашистко въстание откри нов светъл път за трудоците се в Горнооряховска околия. С огромна радост бяха посрещнати Съветската армия—освободителка и смелите народни партизани. Сложи се край на експлоатацията на трудоците се.

Под ръководството на Партията и грижите на народното Правителство околията премина десет години свободен и творчески живот. Това са десет победни години. Получи се истински подем и разцвет. С всяка изминава година расте и се преобразява нашият роден край. Преобразяват се, както икономиката, така и хората. Растат нови хора.

Далеч в миналото остана омразият на народа фашистки режим. Никой не иска да си спомня за полицейските произволи, за капиталистите—грабители, за търговците спекуланти и кождери, които доведоха работниците и трудовото селячество до пресекаща тяга.

Расте и крепне нашата родна промишленост. Благодарение на разширяването, подобряването на производствените процеси и условията на работа, Държавни захарни заводи произвеждат три пъти повече захар, шест пъти повече спирт и десет пъти повече захарни изделия, в сравнение с 1944 година. Ф-ка „Рекорд“ — произвежда 57,7 на сто повече прежди и 9 пъти повече тъкани в сравнение с 1944 г.

Ежегодно расте броят на стахановците, рационазаторите и други първци в производството. Техник брой е 1325.

С нов подем творят работниците от ж. п. възел — Г. Оряховица. Имената и ликовите на тежкотоарнистите майсторите на образованите стрелци, безупречните работници по ливинието, рационализаторите и стахановците красят витрините.

Ежегодно се подобряват битовите условия на железничарите. За няколко години са построени 6 жилищни блока. Новият строеж на гарата най-добре говори за грижата на Партията за ж. п. транспорт и транспортните работници.

Трудовото селячество, освободено от кулската робия, дълбоко укрепено в правилността на партийната политика, активно се включи в социалистическото стопанство като търна смело по-широките думи на социалистическото преустройство на селското стопанство. Изменя се физиономията на селото, придобива нов облик.

На мястото на една голяма част от дребните разпокъсани еднолични стопанства се създадоха 33 нови едри ТКЗС с 60-47 на сто от обработваемата земя и 59 на сто от домакинствата и едно ДЗС. Изградиха се две МТС, които въоръжиха селското стопанство с прекрасни селскостопански машини. Преди 9. IX. бедните и средни селяни не можаха дори да мечтаят за това, а днес тракторите, релеежките, култиваторите, комбайните и др. са тяхна гордост, са тяхна стоманена опора в обработването на културите. По богатите кооперативни блокове работят 169 трактора (средни към 15 к. с.), жънат 20 комбайни. За пръв път сега ще работят и

цвеклокомбайни. 54 на сто от селскостопанския труд е механизирован.

Дадено се правилна насока за развитието на селското стопанство в околията. Технико—индустриалните култури заемат 27 на сто от обработваемата земя. Добре са застъпени памукът, тютюна, оризът, захарното цвекло, зеленчуковото производство.

Разгърна се и се разгръща широко мелиоративно строителство. Създава се стройна напоятелна система, каквато преди 9. IX. 1944 г. нямаше. Фашистката власт не полагаше никакви грижи за селското стопанство. Поливното земеделие бе прелоставено на частната инициатива, разпокъсано в отделни малки зеленчукови градини — Джулюница, Писарево, Върбица и др. Поливната площ представляваше около 1 на сто от общата земя на околията.

Сега в действие е Рускиката напоятелна система. Неправиха се 12 помпени станции, 41 пруда и сондови кладенци. Поливните площи през 1954 година в сравнение с 1951 г. се увеличили 5 пъти. Разгърнат се нови инициативи на кооператорите за ново мелиоративно строителство в Долна Оряховица, Драганово, Стржица, Джулюница, Кесарево и др. Разрастването на поливните площи разкрива нови възможности за осигуряване трайни, постоянно увеличаващи се и устойчиви добиви от селското стопанство.

На работа в селското стопанство се изпратиха 32 агрономи. Разшири се прилагането на агротехническите мероприятия, като есенната дълбока оран, кръсостаната сеитба, брануването, многократното окошване на околните култури, квартално — гнездовата сеитба, къргешето на памука и допълнителното опрашване. Постепенно се увеличават добивите от декор. Ако през 1950 година кооператорите получиха по 120 кг пшеница от декор, то през 1953 г. те получиха по 206 кг от декор. 31 царевичната съответно от 80 на 214 от декор. За захарното цвекло от 800 на 2,185 кг от декор.

Бързо се разраства обществено-животновъдството. В ТКЗС са изградени 26 конферии, 33 овцеферии, 41 за сяр рогат добитък, 33 свинеферии и 33 птицеферии. За нуждите на същото са построени 424 високи и ниски строежи — краварници, конюшни, воловарници, кокошарници и др.

За правилното развитие и здравеопазване на животновъдството са изградени 11 зооветучастка, в които работят 32 селскостопански специалисти. С тяхната непосредствена помощ по-добре се прилагат зоотехническите мероприятия и се осигурява постепенно увеличаване на продукцията от животновъдството. През 1948 година средно от крава се получи по 438 литри мляко, а през 1953 година по 666 литри. От биволицата съответно от 386 на 452 литри; от овца съответно от 1,9 на 2,39 кг вълна; от кокошката от 58 на 76 броя яйца. Животновъдите в Поликравче получиха през 1953 година по 1,351 л мляко от крава; а Теминско по 1,230, в Добри дял 1,050 л, Стржица 934 и Джулюница 870 литри.

Все по-добре се благоустрояват града и селищата в околията. Придобиват по-добър и хубав вид. Воснабдени са Гор. Оряховица, Лисковец и отчасти Кесарево. Сложи се началото на груповото водоснабдяване на селищата с обекта Горски Сеноев. В Горна Оряховица са павирани 43,500 кв м улици. Построени са два жилищни блока с 24 апартамента и административна сграда на РКС. Особено широк размах ще добие жилищното строителство в града с вече утвърдения градоустройствен план, който разкрива добри перспективи за бързото развитие на града и свързаното му с ж. п. гара.

Построени са три административни сгради на МНСДТ в Джулюница, Янтра и Сушица.

В здравните учреждения трудоците се получават безплатна медицинска помощ.

Широко се разгръща народната просвета. Преди 9. IX. децата на работниците и селяните нямаша широк достъп до средните общообразователни училища. В околията имаше само едно такова. В продължение на 10 години за просветата на децата са открити 8 общообразователни и специални училища, 4 гимназии, два техникума и училище за трудови резерви, самостоятелна пълна вечерна гимназия.

Създали се условия за красиво и радостно детство. Широк размах получава и културната дейност и самодейност в околията. По-рано имаше само 9 кина, нямаше РТЦ. Недостатъчни бяха читалищните сгради, оскъдна бе литературата, нямаше художествена самодейност. Сега в околията за задоволяване културните нужди на трудоците се работят 20 РТЦ, 18 кинотеатри. Построиха се нови 4 читалищни сгради. Широка културно възпитателна дейност развиват направените 49 хорова, 49 театрални, 35 танцови и 34 пионерски самодейни колективи, в които участвуват над 5,000 самодейци. Особено с добър интерес слушат кооператорите песните и танците на колективните в селата — Джулюница, Виноград, Къмен, Валанслав, Асеново и други.

Хубавата кинга, прекрасните съветски и наши художествени произведения и на редица други прогресивни писатели от други страни имат широк достъп до всички трудоци се, до нашата борческа младеж. В околията работят 134 библиотеки с над 130,000 тома книги.

В основни линии е ликвидирано с неграмотността в околията. Неграмотните вчера, днес се радват, че могат да пишат, да четат и се развиват като културни хора.

Волеи от славната БКП, вдъхновявани от братската помощ на великия Съветски съюз трудоците се от Горнооряховска околия посрещат 10 годишнината на Девети септември с огромни трудови успехи. Направено е за 10 години ралва всички и ги вдъхновява за нови трудови успехи за превръщане града и околията в истинска социалистическа околия — с нова икономика и нови хора — хора на новия и щастлив социалистически живот.

Иван Дончев,
секретар на ОК на БКП
Хр. Ив. Консулов,
председател на ИК на ОНСДТ

В антифашистката борба

Под ръководството на Българската комунистическа партия трудоците се от Горнооряховска околия участват в борбата за свръхнашето на монархия—фашизма и за установяването на народнодемократичната власт. В тази борба те проявиха голям героизъм. В борбата за светла жътва Г. Оряховска околия даде скъпи жертви, между които Хараламби Стоянов, Панайот Цанков, Христо Козлев, Димитър Дюлгеров, Киро Конаров и много други.

С изключително голяма сила се разгръна антифашистката борба в околията в периода от 1941 до 9 септември 1944 г. През този период под ръководството на Комунистическата партия в околията бе създадено въоръжено партизанско движение.

Впреки жестокия фашистки терор в продължение на две десетилетия, към 1941 г. Комунистическата партия имаше в околията значителен брой верни, изпитани и калени в борбата против фашизма кадри. В градовете, в много предприятия и особено в селата Партията и РМС имаха високо дисциплинирани, дейни и бови организации, които непрекъснато печелеха съчувството, доверието и активната подкрепа на трудоците се. Благодарение на това Комунистическата партия можеше да организира и да приведе на антифашистката борба в околията масов характер.

По своята численост, въоръженост и боев опит Горнооряховският партизански отряд не можеше да се мери с въоръжените сили на фашистката власт в околията.

Но реалната сила на партизанския отряд не се измерваше нито с неговата сравнителна малобройност, нито със слабостта му въоръжение. Правилното политическо ръководство на Комунистическата партия, високата комунистическа дейност, съзнателната железна дисциплина и пламенният патриотизъм, който Партията възпитаваше у партизаните, многобройните връзки, чрез които тя свързваше отряда с населението, непрестанно растящите симпатии и активна подкрепа на населението към партизаните, всичко това увеличаваше многократно силите на партизанския отряд.

За да може успешно да се справя с отговорните задачи Окръжният комитет на Партията увеличи броя на своите членове. В началото на септември 1943 г. в неговия състав влязоха другарите: Петър Панайотов (Мишо) — секретар на Окръжния комитет и отговорник на Горнооряховския партизански район, Христо Козлев (Панчо) — отговорник за Павликенския и Полско-тръбешки партизански район, Димитър Стойков (Тодор) — отговорник за Търновския партизански район, Кирил Косев (Гошо) — командир на отряда, Върбан Генчев (Стоян) — политкомисар на отряда, Сава Дълбоков (Коло) — отговорник за Свищовския партизански район, Васил Етков (Любен) — отговорник за Горнооряховския партизански район, Николай Ирибаджиев (Спас) — секретар на Окръжния комитет на РМС. По това време вече бе загинал членът на Окръжния комитет на Партията — Димитър Дюлгеров — Киския (Цвекло). По-късно в състава на комитетата бяха включени и другарите Матей Цонев (Пекло) — отговорник за Килибарския партизански район и Никола Български (Стойчо) — отговорник за Дряновския партизански район.

Бяха взети мерки и за организирането на широка печатна пропаганда и агитация. През последните месеци на 1943 г. в околията започнаха да излизат три нелегални вестника: в „Масовик“ — орган на Окръжния комитет на Партията, в „Младешка борба“ — орган на Окръжния комитет на РМС и в „Народен партизански“ — орган на партизанския отряд. Всеки от тези вестници се издаваше в тираж от 300 до 500 броя. В масов тираж се издаваха също така позиви, възпоменателни листове, лозунги и други материали. Печатът бе могъщо оръжие в ръцете на Окръжната партийна организация.

Реалната сила на партизанския отряд се измерваше по резултатите от неговата дейност. Той проведе повече от 50 въоръжени акции и во-

Щото знам, о, знам го тъй уверено, —
неотменен, близък е деня,
в който с гръм народната победа
ще залез на дълж и шир света!

Живи сили, бликайте в гърдите ми,
бурно тупкай алено сърце! —
Младост моя — литнала орлица,
волния ти полет кой ще спре!

Хр. Козлев („Младост“)

Още много са придобили на трудоците се от Г. Оряховска околия за 10 години народна власт. Тях те дължат на Партията, на подкрепите в борбата за свобода с мели борци.

Затова те почитат паметта им, красят братските могили с розни цветя, осъществяват до край делото им и боят враг да не посегне върху това дело.

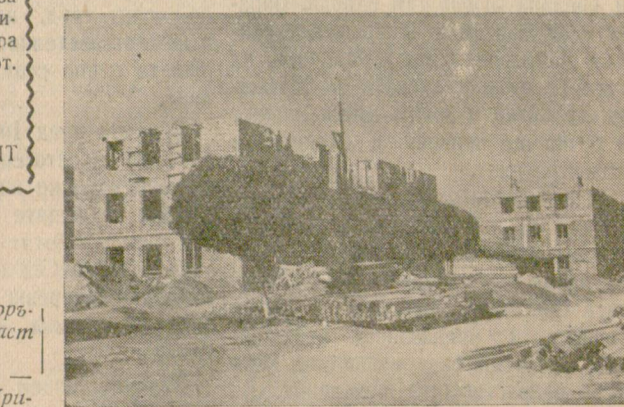

За децата на трудоците се се полагат големи грижи. По-рано в цялата околия имаше всичко 2 полудневни детски градини. За десет години са открити 12 целодневни, 19 полудневни и 51 сезонни детски градини с общо 2700 деца.

В селата по-рано нямаше средни училища. Сега има 2. Построени са 5 просторни слънчеви училищни сгради.

Грижата на Партията и Народната власт за здравеопазването на трудоците се е голяма. В околията са открити и обзаведени болници с 210 легла, диспансер със стационар с 40 легла, санепидстанция, 5 участъкови амбулатории и 16 здравни пункта, 16 родилни домове, 27 зъболекарски кабинети, 25 детски и женски съветелни станции, 15 детски дневни ясли и 1 селска мина. Построени са в селата 4 зорници дома, между които и тоя в с. Добри дял (на снимката).

За железничарите на гара Г. Оряховица никнат нови жилищни блокове. В жилищата на трудоците се от околията звучи звънна песна, разнасяна от 20 радиотранслационни центри, построени от народната власт. В тях греет електрическа светлина, каквато преди 9 септември 1944 година имаше само в 9, а сега има в 18 села на околията.

За трудоците се Партията и Народната власт строят нови слънчеви жилища, като жилищните блокове в Горна Оряховица и други.

Подобрява се културното и битовото положение на трудоците се. Сега в околията са обзаведени 134 библиотеки с по над 500 тома книги или общо с над 130,000 тома. В околията работят 49 хорова, 49 театрални и 35 танцови състави, 3 средношколски и 34 пионерски колективи с общо над 5000 самодейци.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Когато се подобри работата на партийните групи

Миналата година втора смена бригада при ТКЗС в с. Сухиндол, Павликени беше една от най-изоставащите. Без помощта на другите бригади, в по-големия случай не можеше да се справя с работата си.

Благодарение на подобренията в работата на партийната група в бригадата, подобри се и производствената работа на кооператорите.

Другарят Иван Драгиев Брождаров, отговорник на групата, редовно провежда събирания — по едно в седмицата, а през житейните дни — ежедневно. На тях комунистите обсъждат въпроси във връзка с подобряване организацията на работата, с ролите изпълнение на належащите мероприятия, другарските отношения на кооператорите от бригадата и др. По време в бригадата е организирано колективно разглеждане на статии от вестници и списания и други.

Партийният отговорник редовно прави поръчения на комунистите и следи за тяхното изпълнение.

Изпълнението на тези и други мероприятия, които се провеждат от партийната група, осигурява едно от първите места на бригадата през настоящата година. Благодарение на правилното отношение на комунистите към поставените им задачи и чрез личния си пример те можаха да мобилизират силите на кооператорите от цялата бригада. Тя шест пъти последователно завоюва преходното знаме и продължава да се бори за първенство. Почти през всички кампании и при изпълнението на отделните

видове полска работа, бригадата с ролите и качествено извършва работата си.

Не така работи партийната група от бригадата на др. Беньо Т. Цивнев. Докато миналата година партийната група в същата бригада е отговорник др. Тодор М. Андреев работеше добре и бригадата беше първенец, сега партийният отговорник не изпълнява редовно поставените му партийни задачи, не прави партийни поръчения на комунистите от бригадата, поради което тя изостава на последно място.

Това наложи да бъде разглеждана работата на тази партийна група, в резултат на което отговорникът бе заменен с др. Стефа Л. Дукова.

Новата отговорничка започна да работи по-добре. Тя редовно провежда събирания на групата, организира колективно четене по звена и в бригадата. Повиши се политическата и трудова активност на кооператорите, в резултат на което през най-усилената жътва бригадата завоюва преходното знаме, навреме окупа царевичата, лозята и други. Партийната група обсъди на свое събрание изпълнението на мероприятията във връзка с поетите задължения от бригадата за високи добиви от лозарството. Обсъждане е направено и в бригадата.

За комунистите в Сухиндол, Павликени се става все по-ясно, че от добрата работа на партийните групи зависи и успехите на кооператорите.

Спас Д. Георгиев
партиен секретар при ТКЗС в с. Сухиндол, Павликени

За мобилизация на минните колективи

Държавно минно-коксодобивно предприятие „Лев“ при гара Пачковци, Дряново през второто шестмесечие на 1953 г. последователно получи преходните знамена на Министерския съвет и Министерството на тежката промишленост. Това бе плод на героичния труд на миньорските колективи при предприятието.

В административно-техническото и партийното ръководство обаче съществуваша сериозна слабост, която пречеше за изграждането на здрава организация, за да може да устои на трудностите в работата. Това се почувствува през суровите зими месец.

Планът за първото тримесечие на 1954 г. не бе изпълнен.

Проведеното заседание на бюроа, а по-после и пленумът на ОК на БКП Дряново, които разгледаха работата на партийната организация, на профсоюзната и на комунистите работещи в тези организации, допринесоха за подобряване на партийно-политическата и организационната работа.

Призвикан на десетте столични предприятия за увеличаване на производствеността на труда и измяна на себестойността на продукцията, както и Постановлението за развитието на каменно-въгледателната промишленост бяха разучени по смети и групи. Инструктиран бе агитаторският апарат. Провежда се производствени съвещания, на които бяха обсъдени належащите предмети от активна мероприятия. Целият минен колектив излезе с отговорно обещание по призива на десетте столични предприятия.

Обобщаващата партийна организация изработи план за партийно-политическата работа.

С цел да се популяризира отговорно обещанието, то бе художествено написано и поставено на видни места по обектите. Написани бяха и извадки от Постановлението, отнасящи се за Балканския минен басин, които поставиха на различни места. Освен това написане на стълбо 46 броя различни мобилизационни лозунги, които бяха поставени на канцелариите, столовете, клоните и други.

Активизиране на работническия колектив, ползувайки опита на ДЗ „А. Иванов“ — Дряново и на ДМ „Марбас“ — Димитровград, по решение на ОМПК (Общоминния партиен комитет) започна подготовката на стахановската конференция. За целта комитетът прие план. Отточна се и се отпечатаха условията и наградите, които ще бъдат раздадени на участниците в тази конференция.

Чрез митинговата „Балканска искра“ и агитаторски апарат, реченията за конференцията и условията за участие в нея, бяха доведени до знанието на всеки работник. Освен това тези условия бяха отпечатани на специални картички и закачени в жилищните помещения на работниците, а канцелариите, по работните места.

Подобри се масово-политическата работа. Различни се съставят на агитационните, активизира се тяхната дейност.

Постави се въпросът за посемне задължения във връзка с преодоляване

ДА СЕ ПОМОГНЕ НА ДРУЖЕСТВОТО

Четическата младеж в с. Долна Липница, Павликени има слава революционно мисъл. Младешките оне не са запознати с решенията на Третия конгрес на ДСНМ.

Вина за това има не само ДК на ДСНМ, начело със секретари др. Трифон Хинков, но и ОК на ДСНМ в Павликени.

Крайно време е да се вземат необходимите мерки, за час по-скорошното ликвидиране с това състояние на младежката организация в с. Долна Липница.

Петър Б. Генков
Йордан Т. Дочев

Съревнованието сред частните стопани

Шестият конгрес на Партията постави пред трудещите се от селското стопанство задачи да се борят за високи и устойчиви добиви от земеделските култури.

В изпълнението на тази важна задача не останаха настрана и частните земеделски стопани от гр. Оряховска околия. Още през пролетта на г. с. сбирани на районно съвещание в с. Валандово, след като им се разясни огромното значение на социалистическото съревнование за успешното изпълнение и прилагане на поставената от Партията задача, голяма част от земеделските стопани сключиха договори за съревнование помежду си.

Сам в с. Валандово се съревновават 24 земеделски стопани. В съревнование са и селата Валандово и Балканци низовите организации на Отечествения фронт в тях.

Първият етап на съревнованието е отчетен на 18 юни. Първенец е село Балканци.

Стопанинът Никола Байчев е в съревнование със своите съседни Димитър Станев Аджиев, Пейко Колев, Тодор Иванов Стоянов, Иван Илиев Димитров Стоян Иванов Куманов и Никола Драганов Петков. Договорено е между тях, че който спечели съревнование за суровото и качествено изпълнение на задачите ще получи една кокошка от другия.

Другарят Байчев се готви да вземе от другарите си по една кокошка, защото ги бие по всички показатели. Той пръв е покосил, като е спазил възвратната зрелост, пръв овърша на общия харман, пръв прераде и зърнодожатките си в складовите на държавата. Сега се стреми навреме да започне есенната дълбока оран и прибираване на пролетните култури.

Резултатите от съревнованието между частните земеделски стопани и селата бяха били много по-големи, ако има по-добра организация на отчетната работа съревноваващите се от страна на общоселското ръководство на Отечествения фронт с председател др. Пейко Колев.

Необходима е помощта на ОНСДТ, отаг „Селско стопанство“, защото се явяват спорове между стопаните, а с това се пречи на правилната работа и се получават лоши резултати. Така например др. Христо Петров, председател на селската в с. Балканци, не иска да подпише протокола, с който се отчита съревнованието между двете села, поради това, че трябва да загубят съревнованието в този етап.

Нужно е да се помогне съревнованието между частните земеделски стопани да се укрепят и разшири.

Петър Буруджиев

СТРОЯТ СОНДАЖНИ КЛАДЕНЦИ

Дълги години наред трудещите се селяни от с. Долна Липница, Павликени мечтаха да хванат подпочвения вода по долините на Елния и да ги използват за напояване на селско-стопанските култури.

Подпомогнати от Окръжния народен съвет на депутатите на трудещите се, трудолюбивите кооператори осъществяват тази мечта. Използувайки най-благородното време за изграждане на почвено водни, под ръководството на селския Христо Христов, те изградиха за кратко време 5 сондажни кладенци. С изграждането им спестиха много трудови дни и ценно време, които биха използвали за изкопаване на кофий, които често пъти са несполучливи, без достатъчно вода и вложеният труд отива напразно.

Селския примера на дългопланинските кооператори, започнаха изграждането на сондажни кладенци и членове на ТКЗС „В. Коляров“ в с. Обединение, Търновско. До сега те направиха 5 сондажни кладенци.

Никола Стайков

Облекчен труд

Тази година ТКЗС „Д. Благоев“ в с. Минял, Еленско си изгради собствен тракторост и електрифицира стопанската двор. Това даде възможност върхушба да се проведе с електромотор и да се механизират почиването на зърнените храни, което значително улесни стопаните.

Кооператорите и кооператорките са много доволни от работата на колективна при върхушката, изградена от МТС — Г. Оряховска, начело с машиниста Димитър Василев. За пръв път им се върхуше така качествено и редовно.

К. Гвоздиев, уч. агроном

С изграждането на ВЕЦ „Батошево 2“ на дело се прилагат икономическите решения на Шестия конгрес на Партията. Шестият трябва да бъде завършен до 1 май 1955 година.

Но, въпреки че построяването трябва да стане в такъв кратък срок, работата все още върви мудро.

Проектантската организация „Енергохидропроект“ при Министерството на електрификацията едва преди две седмици (края на м. юли) е изготвила окончателно проекта за канала, който ще бъде дълъг 650 метра. Поради това, че все още не е извършено отчуждаването на имота и стопанските сгради на Георги Тотев от с. Батошево, които попадат в хидро басейна над електростанцията, ръководителят на строежа инженер Бъчваров прекратил работата в този сектор. Отчуждаването продължава от 1949 година до сега. Безполезно се оказа и 15 дневното пребиваване на обекта през м. юли на юристконсулта на Министерството на електрификацията.

Въпреки неуредиците, като недостатъчен брой работници, нередовно снабдяване на същите с храна и строителни материали, от м. април строителството е разгърнато на широк 10 километров фронт. В последно време са подоборени хранителни и битовите условия на работниците. Недостатъчен е обаче подвозът на необходимите материали, като цимент, дървен материал, а също и товарни коли и други. Недобро е и телефонната връзка с управлението. Съдействие от началника на ПГТ станция Севлиево не е оказано.

Бюрократично отношение към грижата за здравето на работниците проявява д-р Мицев, лекар при болницата в с. Стоките, който не преглежда работниците от обект „Утайника“ — Стоките, защото те били към лекаря в с. Батошево. Последният от своя страна заявява, че му е наредено да преглежда работниците от ф-ка „Митко Палаузов“. Такова отношение е неприемливо. Нужна е намесата на отдел „Народно здраве“.

ОНСДТ и ОК на БКП в Севлиево подлагат малко грижи за набирането на работници за строежа. От 450 работници, колкото трябва, работят само 250. Сега когато премина жътвата и има възможност този въпрос да се разреши, необходима е по-голяма настойчивост пред местните ръководители за набирането на работници.

На строежа не се разразя социалистическото съревнование.

Жътвата на слънчоглед с комбайн

Работя в МТС Павликени от основането й. Петнадесет години преди това съм бил тракторист на кулните брата Хаджиславчеви в гр. Павликени. Те изсмукваха безжалостно моя труд.

Почувствавах, че съм свободен човек едва след 9 септември 1944 година. След изграждането на станцията постъпих в нея като шофьор. Работата ми беше добре оценена от Дирекционния съвет на станцията. Изпратиха ме на курс за комбайнери, който завърших успешно. След като се завърнах, ми беше зачислен самостоятелен комбайн „С-4“, с който работя вече цели 4 години. Машината пазя като очите си. Обучил съм моя помощник, който ме замества във всичко. Така година заедно с него сме околийски първенец. В района на МТС — Павликени пожънахме 3,070 декара и овършихме 482 тона зърно.

Работихме и в Разградска околия. Подготвяме се за жътвата на слънчоглед.

Миналата година пожънахме 350 декара слънчоглед и овършихме 60 тона семе. Тая година имам план да пожъна 400 декара слънчоглед. За жътвата му имам вече натрупан опит.

На машината си пригаждам редица допълнителни механизми. Направен е лифтер от ламарина, укрепен с винел, който служи за подхващане на пите с по-малки дръжки. Намалювам перковия механизъм с диаметър до 30 сантиметра. На перковия механизъм слагам приспособление, направено с шперплата, подобно на корито, с предназначение да навежда стеблата на слънчогледа напред, за да стане отрязването на пите близо до стеблата.

Хедерът през всичкото време е стъпил на столчето и работи почти неподвижно. Намалювам оборотите на барабана от 600 до 700, а контрата отпускам до

ДА ПРЕОДОЛЕЕМ ИЗОСТАВАНЕТО В СИЛАЖИРАНЕТО

Във всички околии фуражната царевича, първа култура, е вече готова за силажиране, обаче това не се извършва навсякъде. При забавяне на силажирането съществува опасност фуражната царевича да прегори, както това се случи през миналата година във всички околии и се произведат огромни количества зелена маса.

Към 12 август т. г. планът за силажиране общо за окръга е изпълнен 463 на сто, което е далеч под графиката. Със силажирането изостава всички околии, а най-зле в това отношение е Севлиево околия, която е изпълнила плана си — 35,6 на сто, Търновска — 39,6 на сто, гр. Оряховска — 37,2 на сто и други.

Все още в окръга се намират редица ТКЗС, като тези в селата Емен, Ветрини, Момин сбир и Дебелец — Търновско, Пасий, Г. Д. Тръмбеш — Г. Оряховска, Гарван, Габровско и други, които нямат приготвен нито един кг силаж. Този факт достатъчно говори за грижите, които околийските и местните ръководители полагат за подобряването на фуражната база и увеличаване продуктивността от животновъдството в тези стопанства.

Нехайството и подценяването на силажирането уврежда на по-нататъшното развитие и подобряване на животновъдството. Миналата година планът за силажирането не бе изпълнен в Севлиево околия, което е основната причина за сериозното изоставане на селата за изпълнението на плана за силажиране — надол от фуражна крива. В някои ТКЗС от Търновска, Г. Оряховска, Дряновска и Еленска околия планът за силажирането също не бе изпълнен. Това е основната причина окръгът още от началото на годината да са на едно от последните места в силажирането и по получени среден млеконадол от фуражна крива.

Това налага да се вземат бързи мерки за изпълнението на плана за силажирането във всички околии, чрез масово силажиране на фуражната царевича първа култура. Успоредно с това трябва да се извърши обилно подхранване на дойните крави, за да се увеличи чувствително получената средна млечност. Сериозното изоставане в това отношение е неприемливо за нашата окръг, който по повечето показатели има привес над Пловдивски и други окръзи. За чувствително увеличаване млеконадола, успоредно с прилагането на плана за силажиране и обилното подхранване на кравите със сочен фураж и силаж трябва да се премине и към изкуствено хранене на възможния най-голям брой телета.

Изпълнението на тези задачи и особено на силажирането на фуражната царевича и всички други налични суровини, с които планът може и трябва да бъде изпълнен, ще се осигурят условия за висока продуктивност от животновъдството.

При недостатъчен капацитет на силажните ями за прибираване на всички налични суровини, трябва да се изкопаят траншеи — временни трапове, които незабавно да се запълнят със силаж.

През миналата година в някои ТКЗС, като тези в селата Върбляк, Д. Липница, Павликени, Поликарпи — Г. Оряховска, с. Дичини — Търновско и др., където беше осигурен достатъчен суровини и сочен фураж за кравите, значително бе повишена тяхната продуктивност и графикът за млеконадол се изпълнява и сега. Ръководителите на тези стопанства на дело са убедени, че без силаж няма мляко.

По примера на първенците трябва да се приготви повече силаж, като планът за силажирането се прилагат от всяко ТКЗС.

Това за сега е една от основните задачи. От нейното правилно разрешаване зависи до голяма степен изпълнението на поставената от Шестия конгрес на Партията задача: да се ликвидира с изоставането на животновъдството.

К. Савчев
окръжен зоотехник

За високо качество и богат асортимент

Поставената от Партията и Правителството задача за подобряване на качеството и разширяване на асортимента, ние можем да разрешим успешно само чрез дейното и съзнателно участие на целия работнически колектив. Ето защо по бригади и по цехове във ф-ка „Г. Гевев“ — Габрово бе разглеждан Постановлението на Министерския съвет и ЦК на БКП, а на общо събрание се приеха организационно-технически мероприятия. В това отношение особено помоща предвидената масовополитическа работа от страна на партийната и профсоюзната организации.

Бяха приети общо 72 организационно-технически и партийно-политически мероприятия със срокове и отговорности.

Сега особено внимание се обръща на качеството на предметите, които се изваждат от вят. Те се прегледват от специални комисии. Произвеждат преглед през всички агрегати и операции. Подобри се технологичната подготовка на персонала, който чепкала се снабдява с автоматично омасляване на смесите.

Значително се подобри работата в подготовителния отдел на ткачичната станова и превиването на основите върху основите кросна. Скробването на основите се извършва вече по-добре, чрез прилагане на новата съветска речента за скробрване на камарни основи и чрез повишеното внимание на скробрачите, които спазват технологичния процес.

Техническият персонал, специално секционните майстори в ткачичното отделение, където се допускат най-много грешки, чрез личната си заинтересованост подобриха качеството на продукцията. Те своевременно се отзовават при повишаването от работниците, помагат им при отстраняване на грешките. Освен това на време и качествено извършват текущия ремонт, слушат се в критиката на работниците на летимутните съвещания и полагат системни грижи за добрата организация в своя участък.

Благодарение на това резултатите винаги са добри. Има месеца, когато бригадите на др. Хараламби Петров и Димитър Ганчев произвеждат само първокласна продукция. Др. Маргарита Любова, Мара Парашкевска, Димитър Стоянов, Елена Паванотова и други произвеждат от началото на годината до сега само първокласни сурови платове.

С помощта на партийната, профсоюзната и на младежката организации при отчитане на съревнованието основният въпрос е този за подобряване на качеството.

Въпреки трудностите, които съществуват и които нашите колективи продължават, в резултат на повишеното съзнание и правилно волене на социалистическото съревнование по призива на десетте столични предприятия за произвеждане на първокласна продукция е приизпълнено.

Ст. Пенчовски
технически ръководител на ф-ка „Г. Гевев“ — Габрово

ДА СЕ ПОДОБРИ ОРГАНИЗАЦИЯТА В СТРОИТЕЛСТВОТО НА ВЕЦ „БАТОШЕВО—2“

За формално отношение към хората говори и фактът, че до сега на нито един работник не е уредена трудовата книжка, а наградите за Първи май са раздадени преди две седмици.

Липсата на крепка профсоюзна организация заставя сега партийният секретар др. Балджиев и началник района инженер Бъчваров лично да провеждат производствените събирания по обектите за Деветосептемврийското съревнование.

Партийната организация трябва да изгради партийни групи по обектите и да създаде широка мрежа от безпартийни актив, което неминуемо ще се отрази благотворно в строителството на ВЕЦ „Батошево 2“.

Необходимо е да се доставят на време строителните материали за сградата на електроцентрала, която трябва да бъде готова за монтаж до 1. XI. т. г. От страна на язовир „Ал. Стамболийски“ трябва да се окаже помощ за облекчаване финансовото затормозване на строежа. Всичко това ще спомогне за подобряване на работата и за успешно изграждане на този важен стопански строеж в нашия окръг.

Йонко Коркинов
наш окол. дописник

Успехи на горски работници

Целият колектив на Горското промишлено стопанство в с. Кипилово — Еленско взе пристъпите поставените му задачи и преизпълни производствения си план по всички показатели.

Още през първото полугодие е изпълнен планът за сечта за 9 месеците, а също така и планът за извоза на строителните материали.

По-специални грижи през месец юли колективът положи за изпълнение на специалното Министерско постановление от 30 юни за снабдяването на предприятията, учрежденията и трудещите се от нашата страна с дърва за отопление. С тази задача колективът се справи, като изпълни плана за сечта на дърва 120 на сто, а за извоз — 172 на сто.

Въпреки че през м. юли тежкостворно сред работниците в стопанството е най-голямо, държавният обзор с ръководителят Димитър Дончев Момчаров изпълни плана си 110 на сто. Тук се отличиха младежката бригада на Никола Георгиев от с. Тумбего и бригадата на Атанас Коларски от с. Боричани. Бригадата на Петър Пашов, отличник на Министерството на тежката промишленост, извози само през миналия месец 500 кубически метра дърва. Групата работници от гр. Котел, ръководена от Зърко Севдов, извози 800 кубически метра дърва, а групата от с. Градец — Котелско извози 1,000 кубически метра.

Изпълнявайки обещанията по призива на десетте столични предприятия ръководителят на сечния др. Георги Добрев Петров преизпълни производствения си план. Той оползотвори останките на сечението и клоните до 3 см. дребнина, с което получи 1,000 кубически метра дърва и даде 2,400 лева икономия на стопанството.

Въпреки трудностите и някои неуредици в битовите условия и снабдяването на горските работници, трудовият колектив при горското промишлено стопанство в с. Кипилово работи за още по-големи успехи в чест на великия 9 Септември.

Георги Мандев

НА ВЪЖЕНЕТЕ ЛИНИИ

Въодушевени от първите стъпки на механизацията в Горското промишлено стопанство в с. Кипилово, Еленско, колективите на двете новостроени въжене линии през месец юли бяха в напрегнато преддесетосептемврийско съревнование.

Използувайки хубавото време в упорита борба за победа, те с успех приключиха месец. И двете колектива изпълниха плана си 153 на сто. Като първенец се наложи колективът на въжената линия на обект „Боруджийска поляна“, извози 2 куб. м. материали повече. Същият колектив приключи сега бързо текущия ремонт на линията с упорито желание да запази първенството и за Девети септември.

Сава Кастъров

ЗА ПО-ДОБРО МЯСТО

Работническият колектив при фабрика „Народна Република“, Габрово, разрабта социалистическото съревнование в чест на десетосептемврийското съревнование на това производствения план на предприятието за месец юли в ценово изражение е изпълнен 107,67 на сто, а в натурално 109,36 на сто. Не бяха изпълнени плановите за асортимента с 3,5 на сто и по качеството.

От отделните цехове най-добро изпълнение на плана е постигнато в цех № 3.

Подобри се отчетността по почина на съветските стахановци Мария Ленченко и Григорий Муханов. По него работят 318 работници. През месец юли бе реализирана икономия за цялото предприятие в размер на 57,886 лв. Най-големи икономии постигнаха бригадите на другарите Иван Ганчев, Христо Гевчев от цех № 3, Генчо Ковачев от цех № 1 и Христо Цанков от цех № 2. Те не допуснаха нито един работник да реализира преразход.

Никои бригади, които тези на Любен Бечев, Иван Шерев и Вели Иванов допуснаха преразход и погрешка за постигане на още по-добри резултати за цялото предприятие. Вина за допускане на голям преразход в тия бригади носят самите им ръководители, които полагат малко грижи за производството на качествени материали, а волят борба само за количествено изпълнение на плана.

В десетосептемврийското съревнование задачата на колектива е да ликвидира със слабостите си и да застане отново на едно от първите места.

Антон Георгиев, дописник

Първенец в съревнованието

На 2 август 1954 година в гр. Трявна бе проведено тържествено събрание за отчитане съревнованието за II-то тримесечие на 1954 година сред търговските организации в Трявна и Дряново.

Доказал за работата на търговските организации в околията прочете др. Ангелов от ОНСДТ — Дряново.

Първенец за второто тримесечие е „Наркоп“ — Трявна. На първенца бе връчено преходното червено знаме на ОНСДТ — Дряново.

Н. Добрев

Изоставане

От два месеца за събиране на ятата в с. Присово, Търновско е назначен др. Петко Рачев Петков. Планът до сега е изпълнен 50 на сто. За м. юли не е изпълнен с 3,000 броя, а до 6 август на ишесбърщача още не е съобщено какъв е планът за август.

Вина за неизпълнението на плана за изкупуване на ятата има не толкова др. Рачев, колкото отговорниците на кооперацията в село. Народният съвет на депутатите на трудещите се и председателят на Отечествения фронт, който са го заважжали и с други работници и не му оказват никаква помощ.

Сутрин др. Рачев трябва да събира мляко и докато свърши това, хората се прискат на работа. Вечер не може да ходи, защото трябва да събира мляко. Освен това е натворен от „Наркоп“ — Тряново да събира и зърна, докато довърши краставички и пр. и да ги корн до Чолаковци.

Съветските другари не искат и да знаят, че планът за изкупуване на ятата изостава и по в сезон, когато може да се изпълни най-леко.

Иван Перев

ДЕНЯТ НА ВОЕННО-ВЪЗДУШНИЯ ФЛОТ НА СССР

На 18 август т. г. народите на Съветския съюз ще отпразнуват деня на своя военно-въздушен флот. На този ден по славна традиция цялата страна прави преглед на достиженията на съветските авиатори в овладяването на летателното майсторство и на успехите на съветската авиационна наука и техника.

Съветската страна е родина на авиацията. Още в 1737 г. в гр. Казан рязанският писар Крякутов, половина столетие преди френските изобретатели брата Монгольфис, извърши полет с балон, изпълнен с нагрят въздух. А. Можайски построил първия в света самолет в 1882 г., пилотиран от И. Н. Голубов, извършил полет на разстояние повече от 200 метра. Но царска Русия задушаваше развитието на авиацията.

Само при съветската власт пред съветските инженери и изобретатели се откри широко поле за дейност. Комунистическата партия и Съветското правителство поставиха пред съветските авиатори задачата да летят по-високо и по-далече от авиаторите във всички капиталистически страни. Големите постижения на съветските летци Чкалов, Грозов и др. показваха на целия свят колко напред е отишла и израсла съветската авиация.

През годините на Великата Отечествена война, в боевете с немско-фашистките окупатори и японските империалисти, съветската авиация надмина врага по количество и качество на самолетите, а съветските летци противопоставиха на противника високо майсторство, героизъм и умение до свършенство да владеят своята ненадмината бойна техника. Със златни букви блестят в летописите на бойната слава на възрождените сили на СССР безсмъртните подвизи на съветските летци Гастелло, Мересев, Талалихин, Тимур, Фрунзе и много други. Повече от 2,100 летци получиха звание „Герой на Съветския съюз“.

В следвоенните години най-мощната в света съветска авиация, под грижите на Комунистическата партия на Съветския съюз продължава с бързи темпове да се развива. Съветският народ все по-широко използва своята авиация за нуждите на народното стопанство. Непрекъснато расте дължината на въздушните линии, увеличава се количеството на превозните със самолети пътници и много важни народостроителски стоки. Самолетът стана едно от най-важните средства за съобщения и връзки.

Обаче безаветно предани на Родина, на КПСС и Съветското правителство, неустрашимите защитници на съветското мирно небе, заедно с цялата героична Съветска армия, днес бдително и надежно охраняват гравитационен труд на съветския народ.

М. Начев

ВЕРЕН СИН НА ГЕРМАНСКАТА РАБОТНИЧЕСКА КЛАСА

(По случай 10 години от убийството на Ернст Телман)

На 18 август 1944 година бе погубен убит от хитлеристите най-изтъкнатият син и бележит ръководител на германската работническа класа, пламенният интернационалист Ернст Телман.

Целият живот на Ернст Телман е вдъхновяващ пример на безбелжителен революционер и борец против възбуждането на германския империализъм и фашизъм, за мир и права на народите.

Още през юношеските си години той встъпва в трудния и суров път на революционната борба, включвайки се в организираното работническо движение на Хамбургския транспортен пролетариат.

Суровите военни години и победата на Великата Октомврийска социалистическа революция в Русия направиха Ернст Телман смел и решителен революционер. На фронта той несправно поддържа най-тесни връзки с революционната опозиция и умело провежда пропаганда сред войниците. През лятото на 1917 г. става член на независимата социалдемократическа партия.

Ернст Телман участва в революционните действия на разбулвалите се хамбургски моряци и възрождени работници, които на 5 ноември 1918 година отказваха да се бият повече на фронта и смянаха господството на реакционерите в Хамбург.

Цялата политическа дейност на Ернст Телман през следвоенните години е изпълнена с последователна борба против нагласата се реакция в Германия. Той несправно посочваше огромната опасност, която заплашваше германското работничество и целия народ и зовеше на борба против реакционните доброволчески корпуси от деморализирани типове, които буржоазията използва за смяване революционните завоевания на работниците. Под ръководството на Телман бяха създадени възрождени работнически групи, които оказваха отпор на тия банди и респектираха на места тяхната дейност.

Историческата заслуга на Ернст Телман е, че той смело води борбата срещу троцкистите и ясно опортюнистическите елементи в партията и превърна основната от Карл Либкнехт и Роза Люксембург Кому-

Нашата народна власт полага всеотдайни грижи за здравето на трудещите се. За нея най-ценен капитал е здравето на човека. Затова тя прави всичко възможно за неговото опазване.

Един от най-ефективните, широко практикувани методи за лекуване, особено в последните години се установи преливането на кръв. Ежедневно в нашите болници се прелива кръв и се спасява живота на много

нистическа партия в революционна масова партия. Той пръв започна систематически да разпространява учението на Ленин-Сталин в германското работническо движение, сред германския народ.

Заставяйки начело на ЦК на ГПК през 1925 г., Ернст Телман постоянно се учеше от опита на КПСС и зовеше партията и народа на борба против военните приготовления, против реакционистката политика на укрепилите се вече немски империалисти. Посочвайки настъпването на фашизма той непрекъснато предупреждаваше трудещите се маси за опасността от фашизма и войната и в речта си на 10 юни 1929 година заяви, че никога още фашистката опасност не е била толкова близка както тогава.

Когато през юли 1932 година империалистическата реакция направи опит да ускори установяването на фашистката диктатура, чрез насилственото сваляне на социалдемократическото правителство в Пруссия, Ернст Телман предложи на социалистическите водачи да се организира обща стачка, обаче последиците се обвиха против масовото движение и с това сами развяха пътя на фашизма към властта. В деня на установяване хитлеристката диктатура — 30.1.1933 г. ГПК единствено излезе в защита на интересите на трудещите се. В този най-опасен момент за германския народ Ернст Телман отново се обвърна към социалдемократите и профсъюзите за съвместна борба за събаряне правителството на Хитлер, но водачите на десната социалдемократическа партия и той път отказаха. Използувайки бедствено положение, вследствие кризата и предателството на социалистическата върхушка, фашистите загряха властта и установиха невидан терор над всички демократични сили и особено над компартията. В своите варварски изстъпления те отидоха и до подпалването на Райхстага, за да обвинят комунистите и оправдат терора над тях.

На 3. III. 1933 г. ГПК и немският народ понесе тежък удар — арестуван беше вождът на немския пролетариат Ернст Телман. Повечето от най-близките сътрудници на Ернст Телман загинаха от ръцете на фашист-

Фашистките банди се страхуваха от Ернст Телман и дори когато той се намираще в затвора, защото неговото име беше станало символ на безстрашна борба против германския империализъм и милитаризъм. Затова след 11 и половина години затвор те злодейски убиха Ернст Телман на 18. VIII. 1944 година, съобщавайки пред възникващия свят, че е загинал от англо-американските бомбардировки.

Днес ГЕСП и ГПК изпълняват заветите на Ернст Телман възглавявайки борбата на немския народ за единна, демократична, независима и миролюбива Германия, против ремилитаризацията на Западна Германия и стремежа на американските империалисти да я превърнат в плацдарм за нападение срещу Съветския съюз и народнодемократичните страни.

Хр. Кожухаров
секретар на ГК на БКП—Търново

РАСТЕ АРМИЯТА ОТ КРЪВОДАРИТЕЛИ

деца и трудещи се граждани. Кръвопреливането лежи в основата на правилното организационно отбраната на Родина.

Организациите на Български червен кръст в Павликени околия извършиха широка разяснителна работа за набиране на кръводарители. В резултат на добрата работа на д-р Николов в с. Дъсково са се записали 57 жени за кръводарителки. Те са пожелали поне три от тях в

месеца да дават кръв. Медицинската сестра при ТКЗС в с. Платини д-р. Атанаска Гунева Монева е записала 21 кръводарителки. Те са изследвани в Павликенската болница и са готови всеки момент при повикване да дадат кръв за някой тежко болен гражданин.

Броят на кръводарителите расте.

К. Стойнов

Около занаятчийските услуги (По писма на читатели)

Навременното и качествено извършване на вестерните занаятчийски услуги на трудещите се е едно от условията за подобряване материалното и културното им положение.

Безспорно са успехите в това отношение, обаче думата ни е за слабостите, за които читателите сигнализират в редакцията.

Има другари от занаятчийските предприятия, които не държат на качеството на изработените от тях предмети и на изискванията на клиентите. Така например д-р. Йордан Денев Божиков, — работник в гр. Трявна, занаят 3 метра плат за ушиване на костюм при шивашката кооперация в града. Отговорникът Васил Илиев му взема мярка и оточива модела.

След като костюмът бива ушит за 160-60 лв., панталонът се оказва много тесен, а сакоето не е направено по изисквания модел. Другарят Божиков го връща за поправка, като дава и допълнително плат. Дълги спорове принудили отговорника да приеме и поправи само панталона. Друг отдели пък ремонтира панталон срещу 515 лева. Държането на Васил Илиев е било невъзможно.

Шивашката работилница на Околийска промкомбинат Търново не изпълнява навреме поръчките си. Стефан Тодоров, служещ при „Наркооп“ в Търново се оплаква, че още през месец април му е взета мярка за лятно палто, а е било готово едва през юли.

Техническият ръководител на шивашкия отдели при ДТП „Снепторг“ в Търново Димитър Филев, след направената му бележка от Иван Донков от с. Градище, Павликениско за лошо изработен панталон, соната каза: „Който дойде все не му харесва“.

„Другарю, ела селин тука, та да видиш как се работи“. Тук културното обслужване и добрите обноси са забравени

Обушарската кооперация „Труд“ в гр. Павликени е произвела цяла партия лошокачествени обувки. Подметките им са залезени с недоброкачествено лепило и бързо се разлепят. Токовете им са разваляни.

ТПК „Побед“ в с. Ресен, Търновско е изработила на МНСД с. Дичин едни рокети шаф, за за градината на училището пътя врата. При докарването им, по вина на каруцаря при кооперацията шафът е повреден. Другарят от Ресен отказва да го ремонтира, въпреки че са викани няколко пъти. Вратата на градината още не е поставена по вина на кооперацията, тъй като е доставена без аргументи.

Гражданин от Г. Оряховица ни пише, че на 21 юни т. г. е дал на държавното фото в града филм-любители снимки за копиране. Поръчката му № 71118 е била изпълнена след един месец.

Изброените случаи не са единствени. Има ги и в други предприятия. Ето защо ръководителите на околийските промкомбинати и трудовопроектни кооперации са длъжни да подобряват работата и услугите.

Нужно е по-голяма грижа за добро обслужване при парадите и мелниците. На борба за навременни, евтини и качествени занаятчийски услуги.

Да се пазят социалистическата собственост

Още два месеца и река Янтра, минаваща край село Правда, Г. Оряховско ще стане невъзможна за преминаване. Тогава много работници и ученици ще трябва да обикалят през с. Темниково и да губят ценно време. Има повече от пет месеца откъдето е разрушена минаващата над реката. Отговорните другари от селото не мислят да я поправят.

Материалите за ремонт служат за игра на децата. Част от тях е на изчезване. Селските питат, щом като не се поправя минаващата, защо не се приберат поне материалите?

Изпълкомът при Райсбата — гара Г. Оряховица е наредил още през м. април да се приберат строителните материали, обаче абсолютно нищо не е направено. През месец юли Райсбатеят издаде втора заповед № 52 и едва тогава са прибрани, но не напълно.

Нужен е по-голям контрол към опазването на социалистическата собственост.

Сг. Василев, дописник

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Състезанията за купата на в-к „Борба“ започнаха

Окръжният съвет на Добро-Мехмедов (Звездата) — 124 кг, волната спортна организация „Урожай“ — Търново, съвместно с околийските комитети за физическа култура и спорт организираха подоборно — показни състезания във всички околии на окръга по свободна борба за купата на окръжния в-к „Борба“.

Такива борби вече се състояха в селата Полски Сеновец и Сашево, Търновско, гр. Търново, „Лъгът“ — Севлиево, гр. Севлиево, гр. Елена и др.

На 19 т. м. четвъртък ще се състоят големи народни борби и в с. Марян, Еленско. В тях ще участвуват шампионът на Народната република България Кольо Маринов — 110 кг, Юсеин

Мехмедов (Звездата) — 124 кг, младият борец от с. Сашево — 94 кг, Иван Колев — 86 кг, ударник — секач при Горското промишлено стопанство „Лъгът“, Севлиево Цоньо Йорданов — 81 кг, Юсеин Дормушев — 78 кг, Мехмед Мустафов и много желаещи народни борци от околията. Навсякъде интересът на трудещите се към организираните досега борби е извънредно повишен.

Състезанията за купата на в-к „Борба“ ще се състоят на 4 и 5 септември т. г. в гр. Търново. Трудещите се с трепет очакват този ден.

Неделните резултати

Резултатите от футболните срещи на отборите от Търновски окръг за „Б“ републиканско първенство, състояли се на 15 август т. г. са следните: „Урожай“ — Търново — Червено знаме, Г. Оряховица — 2:1; „Динамо“, Габрово — „Червено знаме“, Павликени — 1:1; „Локомотив“, Г. Оряховица — „Спартак“, Враца — 1:2.

Начело на временното класиране е „Червено знаме“, Павликени с 27 точки.

ФИЗКУЛТУРНИ ВЕСТИ

В неделя 8 август т. г. футболният отбор на ДСО „Урожай“ — с. Стрелец, Г. Оряховско гостува на едноименника си в с. Крушево. Играта другарски май завърши при резултат 3:2 за отбора на с. Крушево.

Футболна среща се състоя и между отборите на ДСО „Локомотив“ — Севлиево и „Урожай“ — с. Джуклюница, Г. Оряховско. Играта завърши наравно — 1:1.

Физкултурният колектив „Динамо“ при Д-р Ж. в. в. и захарни заводи — Г. Оряховица организира на 4, 5 и 6 август четвърта поред през тази година вътрешно-заводска спартакиада. Участвуваша 165 спортисти. Излъчени бяха разрядници. Много физкултурници покриха нормите по комплекса ГТО по лека атлетика, плуване, спортна стрелба, волейбол и тенис на маса. Най-добре се представя колективът на Захарна фабрика, който за първо място и специално преходната заводска купа за 1954 година. Издигнат първенец е Атанас В. Богданов — захаровар, най-добър в професионала. На първенствата в отделните дисциплини бяха раздразени награди.

Другарската футболна среща между отборите на ДСО „Урожай“ — в селата Асеново и Сушица, Г. Оряховско, състояла се на 8 август завърши при резултат 1:0 за отбора на с. Сушица.

Футболна среща за окръжно първенство играха на 10 август т. г. отборите на ДСО „Урожай“ в с. Сушица, Г. Оряховско и с. Джуклюница, Г.

ОТ ВСЯКЪДЕ

Членове на юридическа консултация № 1, в гр. Търново обявиха индивидуално и колективно съвременно на юридическата консултация № 2, по случай лени на свободата 9 Септември. Консултативна II-консултация при съвременизацията.

Тържественото закриване на курса за преквалификация на преподавателите по руски език, организиран от Окръжния съвет на БСД в гр. Габрово, се състоя на 31 юли т. г. Изпълнена 62 литературна програма. Завършиха 29 курсисти, на които 13 с отличие. Първенец от курса са Вася Шолова, В. Дочева, Ал. Александров и др.

Приключиха върхушката за 8 дни Кръвници, Севлиево. Сега те включиха в изпълнението на план за добива при Росишкото горско стопанство.

Успешно вършеят трудещите се кооператори от с. Агатово, Севлиево. Бригадата на Васил Стоянов изпълнява обществения си съвременизацията и е на целно място в изпълнението на плана.

уеволяма, че писаното във вестника е вярно. Отделят „Селско стопанство“ и взел мерки за ликвидиране допуснатите нарушения при ТКЗС — Крамолин и в околията.

В брой 58 на вестника пишеме за нещепното удовлетворяване нуждите на трудещите се от Габровска околия с промишлени и други стоки за широко потребление, снабдявани от РКС и селкоопите. Управлението на Районния кооперативен съюз — Габрово заедно със своите служители разгледаха статията и обсъдиха мерки за отстраняване допуснатите слабости. Наредено е също и на управителните съвети и ревизионните комисии при селкоопите посочени в статията да ликвидират в най-скоро време тия нередности и подобрат снабдяването на трудещите се работници и селяни.

(По дописки на: С. В. Тренчев, П. Георгиев, Др. Кочев, Г. Хр. Ганчев, Пеев, Г. Паунов, Ив. Бенковски, Ст. Камбуров, Ив. Трашлев)

Вестникът помага

(По материалите на „Борба“)

„Липсва добър ред в приемателния пункт“ — под такова заглавие поместихме статия в брой 60 на в-к „Борба“, в която посочихме недостатъците в работата на приемателния пункт в с. Стражица, Г. Оряховско. След разглеждане статията Окръжният комитет на ДО „Зрени храни“ в Търново ни съобщава, че са дадени съществени и са взети мерки, за да не се получава задръжка. Започнала е работа и втора лаборатория. Пшеница се приема и в новите складове. Изпълнението на храните става вече и чрез превози.

В стръшловска колона на брой 57 критикувахме управителния съвет и председателя на ТКЗС в с. Крамолин, Севлиево за извършени нарушения на Премияния устав. След проверка Околийският народен съвет на депутати на трудещите се — Севлиево ни

уеволяма, че писаното във вестника е вярно. Отделят „Селско стопанство“ и взел мерки за ликвидиране допуснатите нарушения при ТКЗС — Крамолин и в околията.

В брой 58 на вестника пишеме за нещепното удовлетворяване нуждите на трудещите се от Габровска околия с промишлени и други стоки за широко потребление, снабдявани от РКС и селкоопите. Управлението на Районния кооперативен съюз — Габрово заедно със своите служители разгледаха статията и обсъдиха мерки за отстраняване допуснатите слабости. Наредено е също и на управителните съвети и ревизионните комисии при селкоопите посочени в статията да ликвидират в най-скоро време тия нередности и подобрат снабдяването на трудещите се работници и селяни.

(По дописки на: С. В. Тренчев, П. Георгиев, Др. Кочев, Г. Хр. Ганчев, Пеев, Г. Паунов, Ив. Бенковски, Ст. Камбуров, Ив. Трашлев)

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

ДИП „ПАНАЙОТ ЦВИКЕВ“

ГАРА ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Производство на стерилизирани зеленчукови консерви, плодови конфитюри, сушени зеленчуци и мляк червен пипер.

ТЪРСИ

правоспособни огняри

и такива с практически опит,

счетоводител-ръководител на сектор 2 категория

и

двама счетоводители ръководители 3 степен

към ПРЕДПРИЯТИЕТО ИМА ДОВРЕ УРЕДЕН

СТОЛ

ОГ УПРАВЛЕНИЕТО

КЪМ ОЩЕ

ПО-ЩАСТЛИВ ЖИВОТ

Преди Девети септември 1944 година животът в с. Градище, Павликениско беше тежък. Хората изнемогах. Много бедни селяни работеха на селските богатства и едва изкарваха черния зальк.

За десет години Народна власт обхвана с с. Градище, корено се измени. През 1947 г. 40 бедни и средни земеделски стопани основаха ТКЗС и заробиха колективно по равните блокове. По-късно стопанството се масовизира. Животът на кооператорите стана по-хубав, по-заможен.

Грижите на Партията и Народната власт за човека ежедневно нарастват. Вселото е обзаведен зболекарски кабинет. Открит е родилен дом, в който под грижите на акушерката Лилияна Н. Цурева се раждат най-малките жители на селото.

Селото се електрифицира и радиофицира. И кино е приобщава от народната власт. Кооператорите гледат три пъти седмично хубави съветски и наши филми.

Големи са постиженията на читалището в селото. Колективът за художествена самейност при него изнася богати и разнообразни програми пред трудещите се. Добре уредената читалня е любимо място за кооператорите. Тук те четат новите наши и съветски вестници и списания, Напуквайки читалнята, те си вземат книги за прочит в къщи.

Радостен е животът на градинчици. Обединени в ТКЗС, те работят упорито за изграждане на още по-щастлив и заможен живот.

Кооператорите от с. Градище с радост посрещат славната десетгодишнина от Деветосептемврийското народно въстание.

Иван Донков, дописник

ЦЪФТИ, ХУБАВЕЙ, РОДЕН КРАЙ!

Свиден спомен

Бях малък аз в онези дни тревожни, когато свободата се роди; когато цял един народ възторжен посрещна братските орли.

Едва си спомням първия Девети, ликуващите хора, радостта — запалила в очите пламък светъл, запалила гордо в не едни уста.

И няма да забравя как във здрача вчерашното се множество

и аз възторжено ликуващ краях на първото свободно тържество!

Хорото след това нахрен площада и пушките, наикитени с цветя, и доброволческата, първата бригада, потеглила със песни за града!...

Бях малък аз, но свиден спомен пазя за първия свободен твой, Родино, ден — за него винаги със гордост ще разказвам на идващите поколения след мен!

Генчо Арабаджиев
студент по журналистика

Здравей, човеко строител!

След по-малко от месец ще празнуваме десет години свободен живот.

Там, където пустееха земите, днес димят кумини. По безпирни ниви, които по-рано раждаха злорада на брат към брата, днес се простират ширините кооперативни блокове, а там където реките заливаха селата, днес гърмят юзени и нови езера, ни ози се оглеждат в небето.

„Рострой“ — дело народно — тия думи радостно звучат в нашите уши. Тоя величествен строеж в нашия окръг е достоен гордост за нашите строители. Преди седем години, когато за пръв път видях основите на този огромен строителен обект, в мен остана неизгладимо впечатление.

Отново след седем години ми се отаде случай да се полюбувам на гиганта — язовир.

През изминалите 7 години аз имах щастието да се запозная с огромните достижения на съветските хора. Възхищавах се от величествените заводи в гр. Днепротетровск, възвухах се под стената на знаменития Днепрострой, видях великолепния Московски метрополитен, едно от най-големите достижения на съвременната техника, посетих 32-етажното красиво монументално здание на Московския университет.

Вълнуващи чувства закипах в едно, когато отново се сприях на Росишката язовирна стена,

Отам се вижда надалеч в бъдещето. И у нас ще изникнат много огромни заводи, и ние ще пробием тунели под земята, и ние ще издигнем величествените корпуси на такива сгради към небесните синини.

Само десет години изминаха, а вече се гордеем с няколко язовира, с родния Димитровград, с металургическия завод „Ленин“ — с богатствата на Родопата и новият ни град Рудозем. А за още десет години и още десет, колко далече, далече ще политнем.